

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-398/10)

(2010/C 274/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Karanasou-Apostolopoulou i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji w przewidzianym terminie o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) ⁽¹⁾, Republika Grecji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/2/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 14 maja 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 10 sierpnia 2010 r. w sprawie T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji, wniesione w dniu 9 czerwca 2010 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Smulders, O. Beynet i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wydanego w dniu 9 czerwca 2010 r. wyroku w sprawie T-237/05 Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność decyzji Komisji z dnia 7 kwietnia 2005 r., w której instytucja ta odmówiła dostępu do dokumentów dotyczących postępowania kontrolnego w sprawie koncentracji nr COMP/M.2978;

— oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu przez drugą stronę postępowania odwoławczego i wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w kwestiach stanowiących przedmiot niniejszego odwołania;

— obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w pierwszej instancji, jak i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera swe odwołanie na dwóch zarzutach.

W ramach pierwszego z nich wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd popełnił błąd w wykładni rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ nie biorąc, dla celów interpretacji wyjątków od prawa dostępu do dokumentów, pod uwagę przepisów rozporządzenia Rady nr 4064/89 ⁽²⁾ w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw. W opinii Komisji ogólne zasady rządzące prawem dostępu do dokumentów winny bowiem uwzględniać szczególnie cechy postępowań w dziedzinie prawa konkurencji oraz gwarancje poufności zaoferowane biorącym udział w koncentracji przedsiębiorstwom.

W ramach drugiego zarzutu, który składa się z pięciu części, Komisja podnosi dokonanie przez Sąd błędnej wykładni art. 4 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia nr 1049/2001 w zakresie, w jakim rozstrzygnął on, że wnosząca odwołanie miała obowiązek konkretnego i indywidualnego zbadania wszystkich dokumentów, których dotyczyły wnioski o przyznanie dostępu,

nawet w przypadkach, które były w oczywisty sposób objęte wyjątkiem (część pierwsza). Komisja kwestionuje również dokonaną przez Sąd zawężającą wykładnię kwestii ochrony celów kontroli, śledztwa i audytu, zgodnie z którą to wykładnię wyjątek ten nie znajduje zastosowania po wydaniu przez Komisję decyzji o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie kontroli koncentracji (część druga). Wnosząca odwołanie podnosi ponadto, że Sąd naruszył w sposób oczywisty prawo stawiając, po pierwsze, wymóg, aby dokonywanemu przez Komisję indywidualnemu i konkretnemu badaniu dokumentów towarzyszył opis wszystkich ich treści, oraz, po drugie, wymóg przeprowadzenia konsultacji z osobami trzecimi, pomimo oczywistego charakteru zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony interesów handlowych (część trzecia). Komisja podnosi ponadto, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim stwierdził on nieważność jej decyzji o odmowie dostępu do jej wewnętrznych dokumentów, podczas gdy dokumenty te wchodziły w zakres zastosowania wyjątku dotyczącego „procesu podejmowania decyzji”, o którym mowa w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 (część czwarta). Wreszcie, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie błędnej wykładni art. 4 ust. 6 ww. rozporządzenia (część piąta).

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Estońska nie podała do wiadomości przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/47/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. (zmieniającej dyrektywę Rady 90/385/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania, dyrektywę Rady 93/42/EWG dotyczącą wyrobów medycznych oraz dyrektywę 98/8/WE dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych);
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji tej dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 21 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247, s. 21.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 4064/89, z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-407/10)

(2010/C 274/31)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos i E. Randvere)

Strona pozwana: Republika Estońska

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-408/10)

(2010/C 274/32)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos i E. Randvere)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Estońska nie podała do wiadomości przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2008/13/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. uchylającej dyrektywę Rady 84/539/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektromedycznego stosowanego w weterynarii;
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.